

vil kunne gennemføres. Det er en Feil i denne Sag, at alle Mennesker have havt en god Villie for Spørgsmaalets Løsning med Undtagelse maa ske af den ærede Rigsdagsmand for Københavns 5te Valgkreds (Zillisch) [Zillisch: Maa jeg bede om Ordet?]; men Ingen af dem deler den Anskuelse, at der nu mere end hidtil dags maa fremkomme Noget, der kan gøres til Gjenstand for Forhandling. Der har været bragt frem Forslag, som man strax, saasnart der er blevet raft en Fingerspids frem til dem, har trukket tilbage; man har skaaret lidt af Fingeren for at slippe os; vi haabede at holde fast paa det, men hvad fik vi ud deraf? En Windmølle til at træde paa eller et Hjul, som traadte paa en Windmølle. Og dertil kom vi ved deres Indflydelse, som tilraabede os: Forsøg det, her er Overenskomstens Vej, det er Repræsentationen for en anden Mening, og Regjeringen vil have langt større Agtelse for denne Mening. Alle Feilene bleve trukne frem, een for een, og vi sagde: Vi troe, at det er Feil, men Top! Ville I blot gøre Noget, saa lad dem staae, men lad det blot see. Er der skeet Noget? Det er den Grund, hvorpaa jeg staaer ligeoverfor Dagsordenen og idethede ligeoverfor dette Forslag, med Hensyn til dets Behandling og Betimelighed. Jeg skal ganske ligefrem sige en af Grundene, hvorfor jeg ikke har anseet det for beqvemt, at det blev indbragt her. Det er, fordi det havde staaet i vor Magt, som ville fremme denne Sag, naar Lovforslaget var kommen ind i det andet Thing, her at fremlægge et Forslag angaaende det, som er antydet af Rigsdagsmanden for Mariboe Amts 4de Valgkreds (Monrad), Salget af det beneficerede Gods. Jeg vilde have fremlagt et saadant Forslag, men saasnart jeg saa dette Forslag komme frem, maatte jeg lade det være, thi dette absorberer det andet paa en saa god Maade, at det vilde være besynderligt at lægge det frem ved Siden af dette. Dette Forslag er langt bedre, simplere og klarere, det fører langt mere directe til Maalet, altsaa vilde det være besynderligt af mig, som har denne Anerkjendelse af dette Lovforslags Fortrinlighed, at lægge det andet frem. Naar det var blevet lagt frem der, hvor man allerede har skilt sig derved to eller tre Gange, og det der var ble-

vet undergivet — det er jeg overbevist om — en langvarig og grundig Behandling, idetmindste langvarig, og jeg vil ogsaa antage grundig: saa vilde vi have havt Tid til her at behandle det andet Forslag, som maa ske kunde have ført til et praktisk Udbytte, det Udbytte nemlig, at vi havde faaet at see, at Regjeringen har ligesaa lidt Hjerte for at bringe Sagen om Afløsning af det beneficerede Gods i Orden, som den har det med Hensyn til nærværende Sag. — Den behøver slet ikke vort Lovforslag for at sætte Noget igjennem paa meget af dette Gods, hvor den ligefrem kan gaae fremad med administrative Midler. Det havde vi faaet som et praktisk Udbytte: vi vilde have seet, hvad det andet Thing nu mener om sin Dagsorden, vi vilde have faaet Leilighed til at undersøge, hvorledes Regjeringen staaer ligeoverfor de beneficerede Godser og de offentlige Stiftelser, og være kommen til Anerkjendelse af, hvad Regjeringen mener, naar den taler om „offentlige Stiftelser“; thi det er en af de Bebrejdelser, jeg gjør Regjeringen, at den har en besynderlig Svaghed ligeoverfor de offentlige Stiftelser, at den ikke tiltager sig den Myn- dighed, som den er fuldkommen berettiget til efter det Grundlag, hvorpaa disse Stiftelser hvile; men det foreligger ikke nu, jeg har kun nævnt det som en Grund mere for mig til at see Sagen fra det Standpunkt, jeg gjør.

Her er blevet udtalt gjentagne Gange om det foreliggende Lovforslag, at det er et Indgreb i Eiendomsretten og et Indgreb i bestaaende Contracter. Jeg benægter begge Dele. Disse Spørgsmaal have allerede ofte været behandlere her, og det vilde være en stor Feil af mig, om jeg i dette Dieblik vilde gaae dybt ind paa denne Materie, men jeg skal kun gjøre den Betragtning endnu engang gjældende, at jeg aldrig har givet min Tilstemning til denne Lov som en Lov, der er en Expropriation i Lov. Jeg betragter den som en simpel, naturlig Udvikling af Fæstelovgivningen, som den sidste yderligere Conseqvent af selve Fæstelovgivningen. Ja, det ærede Medlem (Zillisch) ryster paa Hovedet; men jeg troer, at denne Betragtning er ligesaa specios som hans,